

[Fogh Rasmussen]

en tak til fru Elisabeth Bruun Olesen, fordi hun så tydeligt har forstået de synspunkter, jeg har givet udtryk for.

De synspunkter, jeg har givet udtryk for, er, at vi bør øge familiernes valgfrihed med hensyn til, hvordan børnepasningen skal klares. Det kan bl.a. ske ved, at en del af de penge, som i dag udbetales direkte til de offentlige daginstitutioner, i stedet udbetales direkte til familierne, som derefter selv kan vælge, om de vil bruge en offentlig daginstitution eller de vil klare børnepasningen via private ordninger.

Vi er altså fælles om at erkende, at børnepasning er en samfundsopgave, men familierne bør i højere grad selv kunne vælge, hvordan den opgave skal løses. Det er i øvrigt et synspunkt, som er indeholdt i socialministerens redegørelse om børnepolitik, hvor hun har bebudet, at der skal ske en kulegravning af dette problemfelt, for uden problemer er det selvfølgelig ikke at iværksætte en sådan ordning. Nu er der altså sat et arbejde i gang med en sådan kulegravning.

Jeg vil gerne tage skarpt afstand fra, at dette skulle handle om, at nu skal kvinderne sendes hjem til kødgyderne. Det handler alene om, at familierne i højere grad selv får lov at vælge, hvorledes børnepasningen skal klares. Alternativet til at få børnene passet i en offentlig daginstitution er ikke, at de, i hvert fald ikke alene, skal passes i hjemmet. Det kunne jo også være, at forældrene ville slå sig sammen med andre forældre om at etablere en privat institution, der kunne klare opgaven. Det skal vi ikke blande os i. Vi skal bare give valgfriheden.

Jeg synes, det er bemærkelsesværdigt, at fru Elisabeth Bruun Olesen er så bekymret for nytænkning på dette område, i betragtning af at tidligere folketingsmedlem for VS hr. Erik Sigsgaard i en bog, der hedder »Demokratiet i lasten«, har skrevet om dette. I denne bog skriver Erik Sigsgaard bl.a.:

»For tiden drejer det sig om at begrænse bureaukratiseringen af de offentlige institutioner, at udvikle fællesskabet i dagligdagen og at skabe nye fællesskaber uden for den offentlige sektor. I en senere fase vil der nok blive gennemført krav om, at institutionerne får en rammebevilling til rådighed, som brugerne selvstændigt disponerer over.«

Og så skriver han videre:

»I et længere forløb kan institutionernes brugere selv finansiere virksomheden og bliver dermed uafhængige af stat og kommuner.«

Den tankegang, jeg har givet udtryk for, trives altså også i visse af de kredse, som i hvert fald normalt åndeligt føler sig beslægtede med de synspunkter, som fru Elisabeth Bruun Olesen har givet udtryk for.

Formanden:

Vi skal have nogle få korte bemærkninger, før statsministeren får ordet. Hr. Lykketoft har ordet for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Hr. Fogh Rasmussen har skrevet og nu også sagt, at det dér med, at man skal til at betale mere for børnehaver og vuggestuer, selvfølgelig på en eller anden måde skal kompenseres ved, at vi skal udbetale flere kontante penge til børnefamilierne.

Det lyder smukt, men sagen er, at hvis den tankegang skal føres igennem, er det ikke kun dem, der har børn i institutionerne, så er det alle børnefamilier, der skal have penge. Og hvis de, der har børn i institutioner, skal have fuld kompensation, koster det 2, 3, 4 gange så meget som det, hr. Fogh Rasmussen lader, som om han vil.

Sandheden er, at det vil regeringen ikke finde penge til. Derfor er det et politisk bedrageri, der ender i, at de børnefamilier, der i dag har brug for institutionerne, ikke kan finde alternativer, skal gokkes oven i hovedet med en lavere levestandard. Det er det, der bliver resultatet af den tankegang; en gruppe, der i forvejen levestandardmæssigt er kraftigt klemt, bliver klemt yderligere. Det, hr. Fogh Rasmussen forsværger at han vil, at kvinderne bliver skubbet ud af arbejdsmarkedet, bliver resultatet af det.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Jeg synes, det er nogle interessante betragtninger, hr. Fogh Rasmussen kommer med. Jeg vil godt spørge hr. Fogh Rasmussen, om det ikke er rigtigt, at hvis vi skal udlodde de udgifter, staten har til børneinstitutioner, så vil det blive 12.000–15.000 kr. pr.